

Pozdrav za Lovćenac - Savo Pavićević u dresu naše reprezentacije

Fudbalska utakmica između reprezentacija Jugoslavije i Španije odigrana 30. novembra 1977. godine u Beogradu po mnogo čemu je zanimljiva i jedna je od onih koja je ostala duboko urezana u pamćenje ljubitelja "najvažnije sporedne stvari na svijetu" u tadašnjoj SFR Jugoslaviji. Bila je to odlučujuća kvalifikaciona utakmica za odlazak na Svjetsko prvenstvo u Argentini naredne godine. Utakmica koju su španski novinari nazvali "Bitka za Beograd" se igrala na stadionu Crvene zvijezde, popularnoj Marakani, pred nevjerovatnih 100.000 gledalaca. Jedna od zanimljivosti je da su prvi i jedini put u reprezentaciji zajedno u startnoj postavi nastupili braća Sušić - Sead i Safet. Španija je dobila utakmicu golom centrafora Ruben Kana, ali samo četiri minuta nakon njegovog gola dogodio se momenat koji se daleko više pamti od bilo kog drugog detalja tog kišnog dana. Temperamentni španski napadač Huan Gomes Gonsales Huanito je prilikom izlaska iz igre gestikulirao ka publici sa palcem na dolje, da bi mu neko sa Zapada "odgovorio" staklenom flašicom koka-kole – direktno u glavu.

Autor ovog teksta je imao

privilegiju da tog prohladnog novembarskog dana bude na tribinama Marakane sa nekoliko svojih drugova iz podmlatka Fudbalskog kluba "Njegoš" iz Lovćenca i stotinak starijih sugrađana koji su organizovano došli na utakmicu. A ostali stanovnici "Crne Gore u ravnici" kako su putopisci i novinari često nazivali Lovćenac, su imali jak razlog da pored televizijskih ekrana isprate svaki sekund te istorijske utakmice. Jer u startnoj postavi reprezentacije, znači među 11 najboljih fudbalera Jugoslavije, države koja je tada imala 22 miliona stanovnika, bila su i dva rođena Lovćenčanina. A Lovćenac je tada imao manje od 4.000 stanovnika. Legendarni fudbaleri Danilo Popivoda i Miodrag Kustudić su potomci crnogorskih iseljenika iz cetinjskog sreza koji su se nakon Drugog svjetskog rata naselili u vojvodansku varoš Sekić, kome su Crnogorci promijenili ime u Lovćenac da ih podsjeća na stari kraj. U jednom od svojih komentara u beogradskom "Sportu" novinar Mato Vučinić, takođe Lovćenčanin, je zapisao: "Treći reon protiv crvene furije". Iako je tom rečenicom mnoge čitaoce zbunio, novinar je želio ukazati na još jednu zanimljivost. Naime, maleni Lovćenac je urbanistički podijeljen na četiri dijela, kvarta, koji se nazivaju reoni

LEGENDE LOVĆENCA

Čuvena trojka iz Trećeg reona

AUTOR OVOG TEKSTA JE IMAO PRIVILEGIJU DA TOG PROHLADNOG NOVEMBARSKOG DANA BUDE NA TRIBINAMA MARAKANE SA NEKOLIKO SVOJIH DRUGOVA IZ PODMLATKA FUDBALSKEG KLUBA "NJEKOŠ" IZ LOVĆENCA I STOTINAK STARIJH SUGRAĐANA KOJI SU ORGANIZOVANO DOŠLI NA UTAKMICU. A OSTALI STANOVNICI "CRNE GORE U RAVNICI" KAKO SU PUTOPISCI I NOVINARI ČESTO NAZIVALI LOVĆENAC, SU IMALI JAK RAZLOG DA PORED TELEVIZIJSKIH EKRANA ISPRATE SVAKI SEKUND TE ISTORIJSKE UTAKMICE

1977

PIŠE: NENAD STEVOVIĆ

Popivoda u duleu sa Bekenbauerom - Jugoslavija - Njemačka 1976

i u kojima živi po 800-900 stanovnika. Danilo Popivoda i Miodrag Kustudić su iz istog, trećeg reona.

Danilo Popivoda je rođen 1. maja 1947. godine u Lovćencu gdje je u lokalnom klubu

započeo prve fubalske korake. Kao profesionalac igrao je samo za dva kluba. Sa 18 godina je potpisao prvi profesionalni ugovor za Olimpiju iz Ljubljane i u tom klubu ostao narednih 10 sezona. Kada je napunio 28 godina starosti i po tadašnjim jugoslovenskim fudbalskim regulama stekao pravo da može otići u inostranstvo, potpisao je 1975. ugovor sa njemačkim prvoligašem Ajntrahtom iz Braunšvajga u kojem je igrao do 1981. godine. Za reprezentaciju Jugoslavije je u periodu od 1972. do 1977. godine odigrao 20 utakmica i postigao 5 golova. Učesnik je Svjetskog prvenstva 1974. godine u Njemačkoj i Evropskog prvenstva 1976. u Beogradu. Jugoslavija je u polufinalu Evropskog prvenstva protiv moćne Njemačke odigrala prvo poluvrijeme koje se smatra jednim od najboljih u njenoj fudbalskoj istoriji. Povala je u 19. minutu golom za pamćenje prodornog Popivode, koji

je protutnjao pored najboljeg odbrambenog igrača svijeta Franca Bekenbauera i matirao legendarnog golmana Sipa Majera. Uslijedio je delirijum navijača na Marakani, slavilo se u domovima širom države, a posebna slavljenička atmosfera je bila u Lovćencu. Ispoljavana je na tradicionalni crnogorski način, pucnjima iz vatrenog oružja. Odjekivala je nezvanična prijestonica crnogorskih iseljenika kao nikada do tada, oglasili su se domaćini iz skoro svake kuće šaljući pozdrave svojim fudbalskim junacima.

Miodrag Kustudić je rođen 1. aprila 1951. godine u Lovćencu, gdje je i započeo fudbalsku karijeru u klubu "Njegoš". Kao profesionalac u Jugoslaviji je igrao za Spartak iz Subotice (1967-1971), novosadsku Vojvodinu (1970-1974) i Rijeku (1974-1978) sa kojom je osvojio Kup Maršala Tita 1978. godine. U Španiji je igrao sa

Herkules iz Alikantea (1978-1981) i Real Majorku (1981-1983). Bio je snažan i borben centrafor, novinari su ga prozvali "nebeski skakač" zbog visokog odraza i sjajnog udarca glavom. U Alikanteu je brzo postao ljubimac publike. Ljubav navijača prema njemu se rodila nakon prvog meča Herkulesa protiv najvećeg rivala Valensije, čiju navalu je predvodio čuveni argentinski napadač Mario Kempes. Utakmicu je u svoju korist riješio Herkules sa 3:0, sva tri gola dao je Kustudić, a navijači su dobili novog idola skandirajući mu od milja "Pepe". Kakav je trag ostavio crnogorski fudbaler u Alikanteu govori i činjenica da je 32 godine nakon njegovog posljednjeg meča u tom gradu, na posebno priredenoj svečanosti 21. aprila 2013. godine, ulaz broj 9 na stadionu „Hoze Riko Peres“ dobio ime po njemu.

U fudbalskom smislu Lovćenac se odužio Jugoslaviji, ali nije ostao dužan ni fudbalskoj Crnoj Gori. Na prvoj zvaničnoj utakmici crnogorske reprezentacije protiv nacionalnog tima Mađarske, odigranoj 27. marta 2007., na sjevernoj tribini stadiona u Podgorici uočljiv je bio transparent razapet od strane dvadesetak navijača iz Lovćenca koji su na istorijski meč doputovali u organizaciji Udruženja Crnogoraca Srbije "Krstaš". Nakon intoniranja himni jedan fudbaler Crne Gore se izdvojio, dotrčao do sjeverne tribine i pozdravio navijače i transparent iz svog rodnog mjesta. Cijeli stadion je aplauzom pozdravio taj gest. Bio je to Savo Pavićević stameni odbrambeni fudbaler koji je narednih 7 godina kao standardni reprezentativac 39 puta oblačio državni dres Crne Gore. Savo Pavićević je rođen 11. decembra 1980. u Lovćencu. U karijeri je pored matičnog kluba "Njegoš" igrao za Hajduk iz Kule, Vojvodinu iz Novog Sada, za bundesligaša Enerdz iz Kotbusa, Kavalu iz Grčke, izraelske klubove Makabi i Hapoel iz Tel Aviva, kiparsku Omoniju iz Nikozije, Crvenu zvezdu iz Beograda, a karijeru je završio u Spartaku iz Subotice. Da ova priča o Lovćencu i njegovom fudbalskom kvartu do kraja bude zanimljiva doprinosi činjenica da je i Savo Pavićević odrastao u trećem reonu.

Fudbalskim žargonom rečeno, ako je za vrijeme Jugoslavije lovčenački treći reon bio protiv "crvene furije", onda su nakon obnove crnogorske nezavisnosti taj reon i cijeli Lovćenac svim srcem bili za "crvene hrabre sokole".

Danilo Popivoda u dresu reprezentacije SFRJ

I u dresu centarfora Rijeke - Miodrag Kustudić